

som egentlige Kapitalister. Den uundgaaelige Gruppe, der findes under al Statistik under Begrebet „Andre“, omfattede 1,306 Enker. Under Begrebet „immateriel Virksomhed“ henhørte 390 Lærerinder, 213 Jordemødre, 643 Sygeplejersker. En Del var ansatte paa Kontor eller paa underordnede Pladser, og nogle levede af litterær eller kunstnerisk Virksomhed.

Det vil altsaa ses, at Enker i de forskellige Samfundsklasser finde Beskæftigelse paa forskellig Maade, og at det dog kun var en mindre Del af hele Antallet, der den Gang fandtes under det offentlige Fattigvæsen. Grunden er jo simpelt hen den, at naar en Enke mister sin Mand og sidder med uforsørgede Børn, paakalder hun uvilkaarligt sine Medmenneskers Velvillie. Ad den Vej er der en Mængde, der blive hjulpne dels til Legater, dels til at faa Arbejde i en eller anden Stilling, saaledes at de paa hæderlig Maade kunne tjene Brødet uden at falde det offentlige til Byrde. Jeg har givet dette lille Billede af, hvorledes Forholdet var her for 8—9 Aar siden. Før vi gaa til en indgribende Ordning af dette Forhold, mener jeg imidlertid, at vi bør have en tidssvarende Statistik. Jeg vil derfor anse det for ganske naturligt og rimeligt, at dette Spørgsmaals Overvejelse bliver henvist til den Kommission, der blev nedsat 1903 for at tage Invalidespørgsmaalet op til Overvejelse. Det er min Opfattelse, at dette Spørgsmaal egentlig hører hjemme under den Kommission, der har den Statistik til Raadighed, som man maa kræve for at faa et Overblik over, hvilke Krav der bør stilles til det offentlige, dels til Kommunerne, dels til Staten. Men jeg er enig med Forslagsstillerne og den ærede Ordfører for disse i, at det er et Spørgsmaal, der har Krav paa Samfundets Paaagtelse; det gælder kun om at faa det løst paa en forstandig og praktisk Maade.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Sabroe) omtalte med en vis haanlig Betoning en Udtalelse, han havde hørt om Ansvarstølse i lignende Forhold som dette. Jeg antager, det ærede Medlem sigtede til en Udtalelse fra mig i Fjor, da vi havde en Debat herom (Sabroe: Der er jo saa mange andre, der tale derom.)

Det er da saa meget desbedre, for jo mere Vægt faar den jo, og det er jo ikke af Vejen at appellere til Folks Ansvarstølse. Jeg mener ikke, det vilde være for store Krav at stille til en Mand, der er i Ægteskab, at han, hvis der fandtes en saadan Forsikring, skulde indmelde sin Hustru, og, hvis han havde Børn, sine Børn i den Forsikring, der da bør have Statens, det offentlige Støtte. Det er den Form, som de fleste, der have taget Ordet for denne Sags Løsning i de civiliserede Lande, have gjort gældende, og som jeg ogsaa her har villet slaa til Lyd for. Jeg mener, det er værdt at forsøge at faa dette Spørgsmaal ordnet ad Forsikringens Vej, inden man siger, at det skal ordnes rent og bart som et Understøttelsesspørgsmaal. Jeg henstiller derfor til det Udvalg, der faar med denne Sag at bestille — jeg skal gerne yde min Medvirksomhed ved Forhandlingerne i Udvalget —, at henvise Sagens nærmere Drøftelse og Overvejelse til den Kommission, der blev nedsat i 1903 angaaende Spørgsmaalet om almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring, thi det forekommer mig, at Spørgsmaalet rettelig hører hjemme der, og jeg tror ikke, denne Kommission kan afgøre Spørgsmaalet om Invalide- og Alderdomsforsikring uden ogsaa at maatte tage Spørgsmaalet om Enkers og Børns Forsikring op til Overvejelse.

Carl Hansen: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Sabroe) begyndte med en Bemærkning, som jeg ikke kan undgaa at sige et Par Ord om. Han gjorde opmærksom paa, at der paa Finansloven fandtes større Bevillinger til Sten end til Brød til Enker og faderløse. Det er vist ganske rigtigt, at det forholder sig saadan, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at man ikke godt kan gaa ud fra, at alle de paa Finansloven opførte Bevillinger i et bestemt Øjemed ere en Maalestok for, hvad man herhjemme foretager paa det Omraade. Hele det offentlige Fattigvæsen giver sig jo næsten ikke noget Udslag paa Finansloven, og dog betyder det meget store Byrder, der hvile paa Landets Kommuner og bæres af Landets Indbyggere. Saaledes forholder det sig jo ogsaa med de Beløb, der anvendes til Forsørgelse af